

sesinstrumenterne er deponeret hos Sveriges regering.

Enhver stat, der tiltræder konventionen, skal ifølge *art. 8* under forudsætning af rådets godkendelse også tiltræde overenskomsten, medens stater, der indtræder i et associeringsforhold i overensstemmelse med konventionens *art. 41, par. 2*, kan tiltræde overenskomsten på sådanne vilkår, som fællesrådet fastsætter.

Efter *art. 9, par. 1* kan såvel Finland som EFTA-landene (sidstnævnte ved en beslutning i EFTA-rådet) opsig overenskomsten med tre måneders varsel, idet fællesrådet i så fald dog kan bestemme, at de konventionsbestemmelser, som i medfør af overenskomstens *art. 2* finder anvendelse på forholdet mellem EFTA-landene og Finland, fortsat skal finde hel eller delvis anvendelse i en periode på ikke over 9 måneder. En medlemsstat, der udtræder af konventionen, betragtes som samtidig udtrædende af overenskomsten, medens en medlemsstat, der ønsker at udtræde af overenskomsten alene, kan gøre dette med tre måneders varsel.

Art. 10 indeholder ændringsbestemmelserne, hvorefter et ændringsforslag, når det er godkendt af fællesrådet, skal forelægges de enkelte deltagere til godkendelse. Først når det er godkendt af samtlige disse, træder det i kraft.

III. Landbrugsvarer.

Landbrugsvarer og fiskevarer indtager ifølge overenskomstens *art. 2* samme stilling i overenskomsten som i EFTA-konventionen. Bortset fra bestemmelserne om dumping er de af overenskomsten omfattede handelspolitiske bestemmelser således ikke gældende for disse varer.

I stedet er der i konventionens *art. 22* til *25* fastsat særlige bestemmelser for landbrugsvarerne og i *art. 26-28* særlige bestemmelser for fiskevarer. Disse bestemmelser er ifølge overenskomstens *art. 2*

gjort anvendelige på forholdet mellem EFTA-landene og Finland. Det samme er med de i overenskomstens *art. 2* nævnte undtagelser tilfældet for de efterfølgende bestemmelser i konventionen, herunder bestemmelserne om klageproceduren.

Der har sideløbende med forhandlingerne om overenskomsten været ført forhandlinger om afslutningen af en dansk-finsk landbrugsvareaftale af den i EFTA-konventionens artikel 23 om indgåelse af tosidige aftaler til fremme af samhandelen med landbrugsprodukter omhandlede *art.* Under forhandlingerne, der fandt sted i København i april 1960, er der opnået enighed om den som bilag optagne aftale, der blev undertegnet den 27. marts 1961.

Overenskomsten er udformet efter samme retningslinier som de med andre EFTA-lande indgåede landbrugsvareaftaler. Den indeholder finske tilsagn om velvillig overvejelse af danske ønsker om lettelse for samhandelen med landbrugsprodukter og om, at den finske importpolitik og støttepolitik vil blive ført på en sådan måde, at danske producenter får mulighed for at bevare markedet i Finland for varer af interesse for det danske landbrug og for inden for rammen af det finske importbehov at få andel i den finske forøgelse af forbruget af de pågældende varer. I aftalen indgår endvidere finske toldlettelse og/eller importkontingenter for flæsk og svinekød, sukkerroer, æbler og pærer, æblepulp, frø, planteskoleprodukter og blomsterløg. Spørgsmålet om samhandelen med grønsager er — som i aftalen med Sverige — henskudt til særlige forhandlinger, og det er i øvrigt i aftalen bestemt, at de to landes myndigheder regelmæssigt vil drøfte spørgsmål vedrørende aftalens gennemførelse.

Landbrugsvareaftalen skal træde i kraft samtidig med overenskomsten og skal forblive i kraft, så længe denne finder anvendelse på både Danmark og Finland.